

sterne, stemte jeg i Virkeligheden ogsaa imod Bevillingen til Lærerne. Det er ikke Tilfældet. Det er maaske en Paastand, som kan passe den ærede Ordfører i Agitationen et eller andet Sted, men i Virkeligheden har den ærede Ordfører ingen Ret til at paastaa det. Det er dog sket flere Gange her, at naar en Minister har begyndt med at sige: Jeg er ikke med til den eller den Bevilling, jeg modsætter mig den, havde vi dog faaet den paagældende Bevilling ført igennem, til Trods altsaa for, at Ministeren i Begyndelsen var imod den. Og angaaende denne Lønningsforhøjelse til Lærerne vil jeg sige, at den er saa fuldt og vel begrundet, at Ministeren ikke i Længden vil kunne modsætte sig dette Krav fra Folketingets Side om Gennemførelse af Tilskuddet, og Landsstinget heller ikke. Jeg er nu efter den højtærede Ministers og den ærede Ordførers Udtalelser ikke sikker paa, at Landsstinget i Virkeligheden vilde have gjort nogen Modstand mod denne Bevilling, og saa meget værre synes det mig, at Ordføreren saa rask staar op og siger, at de, som stemme imod Bevillingen til Præsterne, stemme ogsaa imod Bevillingen til Lærerne. Hvad selve Beløbet til Præsterne angaar, skal jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke komme ind derpaa. Jeg skal erkende, at det er muligt, at jeg i mit første Foredrag har gjort mig skyldig i en Misforstaaelse, naar jeg har udtalt, at Stiftsmidlernes aarlige Indtægter vare 57,000 Kr. Jeg tror nu ikke, at jeg udtalte det saa bestemt, som den højtærede Minister har opfattet det, men det vil jo Tidenden vise. Naar den ærede Minister siger, at af de 57,000 Kr., der for Tiden er i Stiftsmidlerne, er ca. 25,000 Kr. Reservecfondsbeløb, saa er det jo klart, at der har den højtærede Minister Ret, eftersom det jo er et Forhold, han kender, og jeg maa saa i sin Tid i Finansudvalget have opfattet Ministeren fejlagtig, det kan jo ske. — Om selve Forholdet har jeg iøvrigt udtalt mig i mit første Foredrag, og jeg skal ikke dvæle videre ved det, men skal nu gaa over til at omtale Kursusbevillingerne. Der sagde den ærede Ordfører, at denne Bevilling til Højskolelæreres Ophold ved Universitetet har været drøftet af Højskolelærerne i 2½ Aar i deres Forening. De have altsaa drøftet denne Bevil-

ling i al den Tid, de have haft Foreningen, nemlig 2½ Aar. Det er jo muligt, at de have drøftet dette Spørgsmaal i 2½ Aar, men saa meget værre synes det mig, at vi her skulle nøjes med at drøfte det i omtrent lige saa mange Timer, og at det danske Folketing skal vedtage denne Slags Bevillinger, som dog ere af ikke saa lille Betydning, ved en 3dje Behandling af Finansloven i en sen Aftentime. I Dag er det jo første Gang, det kommer frem her, og nu skal det vedtages maaske om saa Minutter, maaske først i Morgen, derom ved jeg intet. Men i alt Fald er det en meget forlvarig Overvejelse. Jeg synes, at det er et daarligt Argument, den højtærede Ordfører brugte om, at Sagen er drøftet i Højskolekreds i 2½ Aar. Vi andre skulde dog ogsaa have nogen Mening om den Slags Spørgsmaal, og saadan en Mening kunne vi jo kun faa ved at have Tid til at tænke over Sagen og drøfte Sagen. Derfor mente jeg ogsaa, at der var god Grund til at afvise et andet Forslag om Kursus, fordi det ikke havde været tilstrækkelig drøftet i Offentligheden, nemlig Kursuset for Embedslæger. I Gaar brugte den højtærede Ordfører ogsaa denne Begrundelse, Iog den højtærede Minister tog denne Begrundelse for gylbig, idet Forslaget blev taget tilbage. Men her i Dag er der ikke Tale om den Slags Ting. Nej, Højskolelærerne have drøftet det i 2½ Aar, vær saa artig, nu skal Folketinget springe, saasnart det forelægges os her. Saa sagde den højtærede Ordfører, at jeg stod frem og sagde, at Højskolelærerne havde ingen Forstand paa, hvad de havde Trang til, det var noget, vi havde Forstand paa. Det har jeg slet ikke sagt. Jeg sagde, at Højskolelærerne havde i Virkeligheden den Bækkelse, som udfordres for at have Overblik over de Fag, de undervise i; det er jo ikke det, de mangle. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører vil paastaa, at de mangle Bækkelse? (Ordføreren [H. Holm]: Det er ikke den, de søge). Nej rigtig, det antager jeg heller ikke. Jeg tror netop, at denne Bækkelse er noget af det bedste, de have. Det er den, der giver dem det rette Syn paa de Fag, de undervise i. Det er altsaa ikke dette, de skulle have ved Universitetet, det have de i fuld saa høj en Grad som Professorerne. Jeg tror, at i denne Retning